

บทที่ 3

อุปกรณ์และวิธีการ

การทดลองที่ 1 ผลของไนโตรเจนต่อการเจริญเติบโตของว่านสี่ทิศ

1.1 วัสดุและอุปกรณ์ในการทดลอง

1.1.1 วัสดุพันธุ์พืช

หัวว่านสี่ทิศ พันธุ์ดอยคำ 23 เส้นผ่าศูนย์กลางหัว 2.0-3.0 เซนติเมตร จำนวน 160 หัว
ต้นกล้าว่านสี่ทิศ พันธุ์ดอยคำ 23 ที่ได้จากการเพาะเลี้ยงเนื้อเยื่อ จำนวน 48 ต้น

1.1.2 วัสดุปลูกได้แก่ ทรายผสมเพอร์ไลต์ อัตราส่วน 2:1

1.1.3 เครื่องมือและอุปกรณ์สำหรับวิเคราะห์ธาตุอาหาร

1. เครื่องวัดค่าความนำไฟฟ้า (EC meter)
2. เครื่องวัดค่าความเป็นกรด-ด่าง (pH meter)
3. เครื่องชั่งละเอียดแบบทศนิยม 4 ตำแหน่ง
4. ตู้อบ
5. ถังเก็บตัวอย่างพืช
6. ถังพลาสติกสีขาว ขนาด 4 x 8 นิ้ว
7. ไม้บรรทัด
8. เครื่องบดตัวอย่างพืช
9. เครื่องวัดค่าการดูดกลืนแสง (Spectrophotometer) ของบริษัท HITACHI รุ่น U-2001
10. Atomic absorption spectrophotometer ของบริษัท PERKIN ELMER รุ่น 3100
11. เครื่องวัดค่าความเป็นกรด-ด่าง (pH meter)
12. เตาย่อยพืช ของบริษัท TECHNE รุ่น DB-4
13. วัสดุเครื่องแก้ว ได้แก่ บีกเกอร์ ปีเปต หลอดทดลอง ขวดปรับปริมาตร แท่งแก้ว คนกรวย กระบอกตวง

1.2 สารเคมีสำหรับเตรียมสารละลายธาตุอาหาร ได้แก่

1.2.1 ธาตุอาหารหลัก

1. แอมโมเนียมไนเตรท (NH_4NO_3)
2. โพแทสเซียมไนเตรท (KNO_3)
3. โพแทสเซียมไดไฮโดรเจนฟอสเฟต (KH_2PO_4)
4. แคลเซียมคลอไรด์ (CaCl_2)
5. แมกนีเซียมซัลเฟต ($\text{MgSO}_4 \cdot 7\text{H}_2\text{O}$)

1.2.2 ธาตุอาหารรอง

1. บอริกแอซิด (H_3BO_3)
2. แมงกานีสซัลเฟต ($\text{MnSO}_4 \cdot 4\text{H}_2\text{O}$)
3. ซิงค์ซัลเฟต ($\text{ZnSO}_4 \cdot 7\text{H}_2\text{O}$)
4. คอปเปอร์ซัลเฟต ($\text{CuSO}_4 \cdot 5\text{H}_2\text{O}$)
5. แอมโมเนียมโมลิบเดต [$(\text{NH}_4)_6\text{Mo}_7\text{O}_{24}$]
6. เหล็กคีเลต (FeEDTA)

1.3 สารเคมีสำหรับการวิเคราะห์ธาตุอาหาร ได้แก่

1.3.1 สารเคมีสำหรับการวิเคราะห์ไนโตรเจน

1. กรดซัลฟูริก (H_2SO_4)
2. ไฮโดรเจนเปอร์ออกไซด์ (H_2O_2)
3. โซเดียมคีเลต (EDTA.2Na)
4. โซเดียมไฮดรอกไซด์ (NaOH)
5. เอทานอล ($\text{C}_2\text{H}_5\text{OH}$)
6. เมทิลเรด (methyl red)
7. โพแทสเซียมไดไฮโดรเจนฟอสเฟต (KH_2PO_4)
8. กรดเบนโซอิก (benzoic acid)
9. โซเดียมไนโตรพรัสไซด์ (sodium nitroprusside)
10. ฟีนอล (phenol)
11. ไดโซเดียมไฮโดรเจนฟอสเฟต (Na_2HPO_4)
12. ไตรโซเดียมฟอสเฟต (Na_3PO_4)
13. โซเดียมไฮเปอร์คลอไรท์ (NaClO)
14. แอมโมเนียมซัลเฟต ($(\text{NH}_4)_2\text{SO}_4$)

1.3.2 สารเคมีสำหรับการวิเคราะห์ฟอสฟอรัส

1. กรดซัลฟูริก (H_2SO_4)
2. ไฮโดรเจนเปอร์ออกไซด์ (H_2O_2)
3. กรดไฮโดรคลอริก (HCl)
4. แอมโมเนียมโมลิบเดต ($(\text{NH}_4)_6\text{Mo}_7\text{O}_{24}$)
5. สแตนัส คลอไรด์ (SnCl_2)
6. โพแทสเซียมไดไฮโดรเจนฟอสเฟต (KH_2PO_4)

1.3.3 สารเคมีสำหรับการวิเคราะห์โพแทสเซียม

1. กรดเปอร์คลอริก (HClO_4)
2. กรดไนตริก (HNO_3)
3. กรดไฮโดรคลอริก (HCl)
4. โพแทสเซียมคลอไรด์ (KCl)

1.3.4 สารเคมีสำหรับการวิเคราะห์แคลเซียมและแมกนีเซียม

1. กรดเปอร์คลอริก (HClO_4)
2. กรดไนตริก (HNO_3)
3. กรดไฮโดรคลอริก (HCl)
4. แลนทานัมออกไซด์ (La_2O_3)
5. แคลเซียมคาร์บอเนต (CaCO_3)
6. แมกนีเซียมคลอไรด์ (MgCl_2)

1.4 วิธีการทดลอง

ปลูกหัวพันธุ์ว่านสีทิสพันธุ์ ดอยคำ 23 ขนาดเส้นผ่าศูนย์กลาง 2.0-3.0 เซนติเมตร จำนวน 60 หัวในถุงพลาสติกสีขาวขนาด 4 x 8 นิ้ว โดยใช้ทรายผสมเพอร์ไลต์ อัตราส่วน 2:1 เป็นวัสดุปลูก เมื่อวันที่ 15 มิถุนายน 2546 ให้สารละลายธาตุอาหารที่ประกอบด้วยความเข้มข้นของไนโตรเจนแตกต่างกัน 3 ระดับคือ

- กรรมวิธีที่ 1 ความเข้มข้นของไนโตรเจน 50 มิลลิกรัมต่อลิตร
 กรรมวิธีที่ 2 ความเข้มข้นของไนโตรเจน 75 มิลลิกรัมต่อลิตร
 กรรมวิธีที่ 3 ความเข้มข้นของไนโตรเจน 100 มิลลิกรัมต่อลิตร

ส่วนธาตุอาหารอื่นพืชได้รับเท่ากันในทุกกรรมวิธีคือ ฟอสฟอรัส 100.18 มิลลิกรัมต่อลิตร โพแทสเซียม 199.79 มิลลิกรัมต่อลิตร แคลเซียม 82.55 มิลลิกรัมต่อลิตร และแมกนีเซียม 68.18 มิลลิกรัมต่อลิตร โดยให้สารละลายธาตุอาหารสัปดาห์ละ 2 ครั้ง ครั้งละ 0.5 ลิตร ต่อต้น จนกระทั่งพืชเข้าสู่ระยะพักตัว

วางแผนการทดลองแบบสุ่มสมบูรณ์ (Completely Randomized Design, CRD) จำนวน 3 กรรมวิธี จำนวน 20 ซ้ำ ต่อกรรมวิธี

1.4 บันทึกผลการทดลอง

1.4.1 การเจริญเติบโตของพืช ได้แก่

1.4.1.1 ความสูงของต้น (เซนติเมตร) โดยรวบไปขึ้น วัดจากโคนต้นถึงปลายใบที่สูงที่สุด ทุก 2 สัปดาห์

1.4.1.2 จำนวนใบ ทำการบันทึกผลการทดลองทุก 2 สัปดาห์

1.4.1.3 ขนาดเส้นผ่าศูนย์กลางหัวเมื่อพักตัว

1.4.2 การวิเคราะห์ปริมาณธาตุอาหาร

สุ่มเก็บตัวอย่างพืชจากการทดลองที่ 1 ซึ่งได้รับสารละลายธาตุอาหารต่างกัน โดยสุ่มพืชในช่วงการเจริญเติบโตต่างกัน 3 ระยะ ได้แก่ ระยะก่อนปลูก ระยะหลังจากปลูก 5 เดือน และระยะพักตัว จำนวน 4 ซ้ำต่อกรรมวิธี นำตัวอย่างที่สุ่มได้มาแยกเป็นส่วนเหนือดิน และส่วนใต้ดินล้างทำความสะอาดด้วยน้ำประปา 2 ครั้ง น้ำกลั่น 3 ครั้ง ซับให้แห้งจากนั้นชั่งน้ำหนักสด บันทึกข้อมูลไว้ แล้วนำตัวอย่างพืชไปอบที่อุณหภูมิ 60 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 3 วัน จนกระทั่งน้ำหนักแห้งไม่เปลี่ยนแปลงจึงบันทึกน้ำหนักแห้ง นำไปบดให้ละเอียดด้วยเครื่องบดตัวอย่างพืช

1.4.2.1 การย่อยตัวอย่างพืช

1.4.2.1.1 สำหรับการวิเคราะห์ไนโตรเจนและฟอสฟอรัส ดัดแปลงโดย Ohyama *et al.* (1986)

ชั่งตัวอย่างพืชอบแห้งบดละเอียดเฉลี่ย 0.05 กรัม ใส่ลงในหลอดทดลองขนาด 25 x 200 มิลลิเมตร เติมกรดซัลฟูริกเข้มข้น 1 มิลลิลิตร ลงในหลอดที่ใส่ตัวอย่าง ปิดหลอดด้วยพาราฟิล์มแล้วตั้งทิ้งไว้ 1 คืน วันต่อมานำมาย่อยที่เตาย่อยตัวอย่างพืชที่อุณหภูมิ 180 องศาเซลเซียส นาน 10 นาที จากนั้นนำหลอดออกวางทิ้งไว้ให้เย็นแล้วเติม ไฮโดรเจนเปอร์ออกไซด์ 0.3 มิลลิลิตร ปั่นให้เข้ากันแล้วนำไปตั้งที่เตาย่อยที่อุณหภูมิ 230 องศาเซลเซียสนาน 30 นาที สังเกตสี

ของสารละลายหากสารละลายยังไม่ใสให้เติมไฮโดรเจนเปอร์ออกไซด์ 0.2 มิลลิลิตร แล้วนำไปย่อยต่อ ทำซ้ำจนกระทั่งสารละลายใสจึงหยุด หลังจากนั้นนำสารละลายที่ได้ทิ้งไว้ให้เย็นแล้วเติมน้ำกลั่น 5 มิลลิลิตร ทิ้งไว้ 1 คืน วันต่อมานำมาปรับปริมาตรให้เป็น 50 มิลลิลิตร ด้วยขวดปรับปริมาตร แล้วจึงเทใส่ขวดพลาสติกเก็บไว้ที่อุณหภูมิห้อง เพื่อใช้วิเคราะห์หาปริมาณไนโตรเจนและฟอสฟอรัสในขั้นตอนต่อไป

1.4.2.1.2 สำหรับการวิเคราะห์ โปแทสเซียม และ แคลเซียม ย่อยตัวอย่างพืช โดยวิธี $\text{HNO}_3\text{-HClO}_4$ wet digestion (Mizukoshi *et al.*, 1994)

ชั่งตัวอย่างพืชอบแห้งบดละเอียดเฉลี่ย 0.05 กรัม ในหลอดทดลองขนาด 25 x 200 มิลลิเมตร แล้วเติมกรดเปอร์คลอริก 0.4 มิลลิลิตร และกรดไนตริก 0.5 มิลลิลิตร ตามลำดับ ปั่นให้เข้ากัน ปิดหลอดด้วยพาราฟิล์ม ทิ้งไว้ 1 คืน นำไปย่อยที่อุณหภูมิ 100 องศาเซลเซียส เพื่อไล่ควันสีเหลืองของ NO_2 ออกจนกระทั่งหมดควันจึงค่อย ๆ เพิ่มอุณหภูมิมาที่ 210 องศาเซลเซียส ทิ้งไว้จนตัวอย่างแห้งระวังอย่าให้ไหม้ เมื่อตัวอย่างแห้งแล้วปิดไฟตั้งทิ้งไว้ในตู้ดูดควันจนกระทั่งเย็น แล้วจึงเติมกรดไฮโดรคลอริกเจือจาง (ประกอบด้วย กรดไฮโดรคลอริก ผสมน้ำอัตรา 1:4 มิลลิลิตร) หลอดละ 1 มิลลิลิตร นำมาตั้งไฟที่อุณหภูมิ 100 องศาเซลเซียส นาน 5 นาที เพื่อไล่ Cl^- ทิ้งไว้ให้เย็น แล้วนำมาปรับปริมาตรให้เป็น 50 มิลลิลิตร ด้วย ขวดปรับปริมาตร จากนั้นจึงเทใส่ขวดพลาสติกเก็บไว้ที่อุณหภูมิห้อง เพื่อใช้ในการวิเคราะห์หาปริมาณ โปแทสเซียม และแคลเซียม ต่อไป

1.4.2.2 การวิเคราะห์ปริมาณธาตุอาหาร (Ohyama *et al.* 1985 ; 1986)

1.4.2.2.1 การวิเคราะห์ปริมาณธาตุไนโตรเจน (Indolphenol Method)

1. เตรียม สารละลายเคมีที่ใช้ตรวจสอบปริมาณไนโตรเจน 4 ชนิดคือ

A reagent : ชั่งโซเดียมเกลือ 25 กรัม ใส่บีกเกอร์ละลายในน้ำกลั่น 800 มิลลิลิตร ปรับ pH ให้เป็น 10 โดยใช้ 10 N โซเดียมไฮดรอกไซด์เป็นตัวปรับ pH จากนั้นเติมสารละลายเมธิลเรด 20 มิลลิลิตร (เมธิลเรด 0.05 กรัม + 60% เอทานอล 20 มิลลิลิตร) คนให้เข้ากัน ปรับปริมาตรด้วยน้ำกลั่นให้เป็น 1 ลิตร

B reagent : ชั่งโปแทสเซียมไดไฮโดรเจนฟอสเฟต 136.09 กรัม ใส่บีกเกอร์ 500 มิลลิลิตร เติมน้ำกลั่น 400 มิลลิลิตร จากนั้นชั่งกรดเบนโซอิก 2.75 กรัม ใส่บีกเกอร์ 500 มิลลิลิตร เติมน้ำกลั่น 400 มิลลิลิตร เขย่าให้เข้ากันจนละลายหมด จึงนำมารวมกันแล้วปรับปริมาตรให้เป็น 1 ลิตร

C reagent : ชั่งโซเดียมไนโตรพรัสไซด์ 100 มิลลิกรัม เติมฟีนอล 10.25 มิลลิตร (นำฟีนอลไปอุ่นที่อุณหภูมิ 30-40 องศาเซลเซียส จะได้ฟีนอลที่เป็นของเหลว) แล้วปรับปริมาตรด้วยน้ำกลั่นให้เป็น 1 ลิตร เก็บไว้ที่อุณหภูมิ 4 องศาเซลเซียส ใช้ได้นาน 2 สัปดาห์

D reagent : ชั่งโซเดียมไฮดรอกไซด์ 10 กรัม ไดโซเดียมไฮโดรเจนฟอสเฟต 7.06 กรัม ไตรโซเดียมฟอสเฟต 31.8 กรัม ละลายในน้ำกลั่นจากนั้นเติมโซเดียมไฮเปอร์คลอไรด์ 10 มิลลิตร แล้วปรับปริมาตรเป็น 1 ลิตร

2. เตรียมสารละลายโซเดียมไฮดรอกไซด์ 1 N เพื่อปรับความเป็นกรดเป็นด่าง

3. เตรียมสารละลายมาตรฐาน โดยชั่งแอมโมเนียมซัลเฟต 0.474 กรัม ปรับปริมาตร โดยกรดซัลฟูริก 0.5 N เป็น 1 ลิตร ปรับระดับความเข้มข้นดังนี้ 0 0.1 0.2 0.3 0.4 และ 0.5 มิลลิกรัมต่อลิตร เพื่อใช้ทำกราฟมาตรฐาน

4. วิเคราะห์ ตัวอย่างที่ได้จากการย่อยในข้อ 1.4.2.1.1 0.5 มิลลิตร เติม A reagent 0.5 มิลลิตร แล้วเติม B reagent 0.5 มิลลิตร ตามลำดับ นำมาไทเทรต โดยหยดโซเดียมไฮดรอกไซด์ 1 N ลงไป เขย่าเล็กน้อยให้สีเปลี่ยน จากนั้นเติม C reagent 2.5 มิลลิตร และ D reagent 2.5 มิลลิตร ตามลำดับ ปรับปริมาตรด้วยน้ำกลั่นให้เป็น 25 มิลลิตร ตั้งทิ้งไว้ที่ 30 องศาเซลเซียส นาน 3 ชั่วโมงนำไปวัดค่าการดูดกลืนแสงด้วยเครื่องวัดค่าการดูดกลืนแสงที่ความยาวคลื่น 625 นาโนเมตร บันทึกผล แล้วนำค่าที่อ่านได้มาเปรียบเทียบกับกราฟมาตรฐานของไนโตรเจนที่ทำไว้ จากนั้นนำค่าที่คำนวณได้มาคำนวณหาเปอร์เซ็นต์ไนโตรเจน (%) โดยใช้สูตรคำนวณดังนี้

$$\text{ปริมาณไนโตรเจนในตัวอย่างพืช (\%)} = \frac{\text{สาร A} \times \text{B} \times \text{C}}{1000 \times \text{DW}}$$

สาร A มิลลิกรัมต่อลิตร = ค่าความเข้มข้นของไนโตรเจนในสารละลายตัวอย่างพืช จากกราฟมาตรฐาน (ส่วนต่อล้าน)

B = อัตราส่วนการเจือจางสารตัวอย่างในปฏิกิริยา Indolphanol

= $\frac{\text{ปริมาตรสุดท้ายในการวิเคราะห์ (25 มิลลิลิตร)}}{\text{ปริมาตรสารตัวอย่างที่ใช้ในการวิเคราะห์}}$

C = ปริมาตรสุดท้ายของการย่อยตัวอย่างพีชในข้อ 1.4.2.1.1

DW = น้ำหนักตัวอย่างอบแห้งที่ใช้สกัด (กรัม)

1.4.2.2.2 การวิเคราะห์ปริมาณธาตุฟอสฟอรัส โดยวัดการดูดกลืนแสงของสารที่มีสี (colorimetry) ตามกรรมวิธีของ Ohyama *et al.* (1991) ซึ่งได้จากการทำปฏิกิริยาระหว่างฟอสเฟตและอนุกรมโพลีโมลลิบเดตดังนี้

1. เตรียม สารละลายสำหรับการวิเคราะห์

A reagent : ซิงแอมโมเนียมโพลีโมลลิบเดต 25 กรัม ผสมน้ำกลั่น 200 มิลลิลิตร ละลายให้เข้ากันจากนั้นนำมากรอง

B reagent : เตรียมกรดซัลฟูริก 250 มิลลิลิตร ผสมกับน้ำกลั่น 200 มิลลิลิตร ทิ้งไว้ 1 คืน จากนั้นปรับปริมาตรด้วยน้ำกลั่นเป็น 500 มิลลิลิตร

C reagent : นำ A reagent มาผสม B reagent โดยเท B reagent ลงใน บีกเกอร์ขนาด 1 ลิตร ค่อย ๆ เท A reagent ทีละน้อย ช้า ๆ ทิ้งไว้ 1 คืน วันต่อมานำมาปรับปริมาตรให้เป็น 1 ลิตร เก็บไว้ในขวดสีชาตั้งไว้ในที่มืด

2. เตรียมสแตนดาร์ด reagent โดยชั่งสแตนดาร์ด 0.25 กรัม เติลงในขวดสีชา ไปทำที่ตู้แก้ว โดยเติมไฮโดรคลอริก 5 มิลลิลิตร ละลายให้หมด จากนั้นเติมน้ำกลั่น 20 มิลลิลิตร

3. เตรียมสารละลายมาตรฐานฟอสฟอรัสจากโพแทสเซียมไดไฮโดรเจนฟอสเฟต ปรับให้มีความเข้มข้นตามลำดับ 0 0.1 0.2 0.3 0.4 และ 0.5 มิลลิกรัมต่อลิตร เพื่อใช้ทำกราฟมาตรฐาน

4. ดูดตัวอย่างจากข้อ 1.4.2.1.1 0.5 มิลลิลิตรลงในขวดปรับปริมาตรขนาด 25 มิลลิลิตร จากนั้นเติมน้ำกลั่นลงไปเล็กน้อยเติม C reagent ขวดละ 1 มิลลิลิตร และเติมสแตนดาร์ด 0.2 มิลลิลิตร ตามลำดับ เติมน้ำกลั่นปรับปริมาตรเป็น 25 มิลลิลิตร ตั้งทิ้งไว้ 15 นาที นำมาวัดค่าการดูดกลืนแสงด้วยเครื่องวัดค่าการดูดกลืนแสงที่ 660 นาโนเมตร นำค่าที่อ่านได้มาเปรียบ

เทียบกับกราฟมาตรฐานของฟอสฟอรัส จากนั้นนำค่าที่คำนวณได้มาคำนวณหาเปอร์เซ็นต์ฟอสฟอรัส (%) โดยใช้สูตรคำนวณเช่นเดียวกับการหาปริมาณไนโตรเจนในตัวอย่างพืช

1.4.2.2.3 การวิเคราะห์ปริมาณธาตุโพแทสเซียม

1. เตรียมสารละลายมาตรฐานของโพแทสเซียม โดยปรับให้มีความเข้มข้นคือ 0 0.1 0.2 0.3 0.4 และ 0.5 มิลลิกรัมต่อลิตร เพื่อใช้ทำกราฟมาตรฐาน
2. คูดตัวอย่างจากข้อ 1.4.2.1.2 จำนวน 0.5 มิลลิตร จากนั้นปรับปริมาตรด้วยน้ำกลั่นเป็น 25 มิลลิตร
3. นำสารละลายดังกล่าวไปวัดค่าการดูดกลืนแสงด้วยเครื่อง Atomic absorption spectrophotometer ที่ความยาวคลื่น 766.5 นาโนเมตร บันทึกผล จากนั้น นำค่าที่คำนวณได้มาคำนวณหาเปอร์เซ็นต์โพแทสเซียม (%) โดยใช้สูตรคำนวณ เช่นเดียวกับการหาปริมาณไนโตรเจนในตัวอย่างพืช

1.4.2.2.4 วิเคราะห์ปริมาณธาตุแคลเซียม

1. เตรียมแลนทานัมออกไซด์ โดยชั่งมา 2.01 กรัม ปรับปริมาตรด้วยน้ำกลั่นเป็น 500 มิลลิตร เติมกรดไฮโดรคลอริก 37 % 10 มิลลิตร ปรับปริมาตรเป็น 1000 มิลลิตร
2. เตรียมสารละลายมาตรฐานแคลเซียมจาก แคลเซียมคาร์บอเนต 100 ppm จากนั้นปรับให้มีความเข้มข้นตามลำดับคือ 0 0.05 0.10 0.15 0.20 และ 0.25 มิลลิกรัมต่อลิตร เพื่อใช้ทำกราฟมาตรฐาน
3. คูดตัวอย่าง 1 มิลลิตร จากนั้น ปรับปริมาตรด้วยน้ำกลั่นเป็น 25 มิลลิตร
4. นำสารละลายดังกล่าวไปวัดค่าการดูดกลืนแสงด้วยเครื่อง Atomic absorption spectrophotometer ที่ความยาวคลื่น 442.7 นาโนเมตร บันทึกผล จากนั้นนำค่าที่คำนวณได้มาคำนวณหาเปอร์เซ็นต์ฟอสฟอรัส (%) เช่นเดียวกับการหาปริมาณไนโตรเจนในตัวอย่างพืช

การทดลองที่ 2 ผลของไนโตรเจน ฟอสฟอรัส โพแทสเซียมต่อการเจริญเติบโตของต้นกล้าว่านสีทิส

2.1 วัสดุและอุปกรณ์

- 2.1.1 วัสดุพันธุ์พืช ได้แก่ ต้นกล้าของว่านสีทิส พันธุ์คอยคำ 23 ที่ได้จากการเพาะเลี้ยงเนื้อเยื่อ
- 2.1.2 วัสดุปลูก คือ กรวด
- 2.1.3 ระบบสภาพปลูกตัดแปลง
- 2.1.4 เครื่องมือและอุปกรณ์สำหรับวิเคราะห์ธาตุอาหารเช่นเดียวกับการทดลองที่ 1

2.2 สารเคมีในการทดลอง

เช่นเดียวกับการทดลองที่ 1

2.3 วิธีการทดลอง

ปลูกต้นอ่อนของว่านสีทิส ที่ได้จากการเพาะเลี้ยงเนื้อเยื่อเมื่อวันที่ 30 ตุลาคม 2545 ในระบบสภาพปลูก (ตัดแปลง) มีการหมุนเวียนของสารละลายธาตุอาหารตั้งแต่วันที่ 8.00 น. – 17.00 น. มีการหมุนเวียน 5 นาทีต่อครั้ง โดยใช้กรวดเป็นวัสดุยึดส่วนลำต้น ให้พืชได้รับสารละลายธาตุอาหารโดยมีระดับไนโตรเจนแตกต่างกัน 2 ระดับคือ 100 และ 200 มิลลิกรัมต่อลิตร ฟอสฟอรัส 2 ระดับคือ 50 และ 100 มิลลิกรัมต่อลิตร โพแทสเซียม 3 ระดับคือ 100 200 และ 300 มิลลิกรัมต่อลิตร จำนวน 12 กรรมวิธีดังนี้

กรรมวิธีที่ 1	ความเข้มข้นของไนโตรเจน ฟอสฟอรัส โพแทสเซียม	100:50:100	มิลลิกรัมต่อลิตร
กรรมวิธีที่ 2	ความเข้มข้นของไนโตรเจน ฟอสฟอรัส โพแทสเซียม	200:50:100	มิลลิกรัมต่อลิตร
กรรมวิธีที่ 3	ความเข้มข้นของไนโตรเจน ฟอสฟอรัส โพแทสเซียม	100:100:100	มิลลิกรัมต่อลิตร
กรรมวิธีที่ 4	ความเข้มข้นของไนโตรเจน ฟอสฟอรัส โพแทสเซียม	200:100:100	มิลลิกรัมต่อลิตร
กรรมวิธีที่ 5	ความเข้มข้นของไนโตรเจน ฟอสฟอรัส โพแทสเซียม	100:50:200	มิลลิกรัมต่อลิตร
กรรมวิธีที่ 6	ความเข้มข้นของไนโตรเจน ฟอสฟอรัส โพแทสเซียม	200:50:200	มิลลิกรัมต่อลิตร
กรรมวิธีที่ 7	ความเข้มข้นของไนโตรเจน ฟอสฟอรัส โพแทสเซียม	100:100:200	มิลลิกรัมต่อลิตร
กรรมวิธีที่ 8	ความเข้มข้นของไนโตรเจน ฟอสฟอรัส โพแทสเซียม	200:100:200	มิลลิกรัมต่อลิตร
กรรมวิธีที่ 9	ความเข้มข้นของไนโตรเจน ฟอสฟอรัส โพแทสเซียม	100:50:300	มิลลิกรัมต่อลิตร
กรรมวิธีที่ 10	ความเข้มข้นของไนโตรเจน ฟอสฟอรัส โพแทสเซียม	200:50:300	มิลลิกรัมต่อลิตร
กรรมวิธีที่ 11	ความเข้มข้นของไนโตรเจน ฟอสฟอรัส โพแทสเซียม	100:100:300	มิลลิกรัมต่อลิตร
กรรมวิธีที่ 12	ความเข้มข้นของไนโตรเจน ฟอสฟอรัส โพแทสเซียม	200:100:300	มิลลิกรัมต่อลิตร

ส่วนธาตุอาหารอื่นพืชได้รับเท่ากันในทุกกรรมวิธีคือ ฟอสฟอรัส 100.18 มิลลิกรัมต่อลิตร โปแทสเซียม 199.79 มิลลิกรัมต่อลิตร แคลเซียม 82.55 มิลลิกรัมต่อลิตร และแมกนีเซียม 68.18 มิลลิกรัมต่อลิตร วางแผนการทดลองแบบ Factorial in CRD จำนวน $2 \times 2 \times 3$ กรรมวิธี จำนวน 4 ซ้ำ ต่อกรรมวิธี

2.4 บันทึกผลการทดลอง

บันทึกผลการทดลอง เช่นเดียวกับ การทดลองที่ 1

การทดลองที่ 3 ผลของแคลเซียมต่อการเจริญเติบโตของว่านสี่ทิศ

3.1 วัสดุและอุปกรณ์

- 1.1.1 วัสดุพันธุ์พืช ได้แก่ หัวพันธุ์ว่านสี่ทิศ พันธุ์ค้อยคำ 23 ขนาดเส้นผ่าศูนย์กลาง 2.0-3.0 เซนติเมตร
- 1.1.2 วัสดุปลูกคือ ทรายผสมเพอร์ไลต์ อัตราส่วน 2:1
- 3.1.1 เครื่องมือและอุปกรณ์สำหรับวิเคราะห์ธาตุอาหารเช่นเดียวกับการทดลองที่ 1

3.2 สารเคมีในการทดลอง

เช่นเดียวกับการทดลองที่ 1

3.3 วิธีการทดลอง

ย้ายปลูกว่านสี่ทิศในถุงพลาสติกสีขาว ขนาด 4 x 8 นิ้ว เมื่อวันที่ 15 มิถุนายน 2546 โดยใช้ ทรายผสมเพอร์ไลต์ ในอัตราส่วน 2:1 เป็นวัสดุปลูก

ให้สารละลายธาตุอาหารที่ประกอบด้วยระดับความเข้มข้นของแคลเซียมแตกต่างกันดังนี้

กรรมวิธีที่ 1	ระดับความเข้มข้นแคลเซียม	0	มิลลิกรัมต่อลิตร
กรรมวิธีที่ 2	ระดับความเข้มข้นแคลเซียม	50	มิลลิกรัมต่อลิตร
กรรมวิธีที่ 3	ระดับความเข้มข้นแคลเซียม	100	มิลลิกรัมต่อลิตร
กรรมวิธีที่ 4	ระดับความเข้มข้นแคลเซียม	150	มิลลิกรัมต่อลิตร
กรรมวิธีที่ 5	ระดับความเข้มข้นแคลเซียม	200	มิลลิกรัมต่อลิตร

ส่วนธาตุอาหารอื่นพืชได้รับเท่ากันในทุกกรรมวิธีคือ ฟอสฟอรัส 100.18 มิลลิกรัมต่อลิตร โปแทสเซียม 199.79 มิลลิกรัมต่อลิตร แคลเซียม 82.55 มิลลิกรัมต่อลิตร และแมกนีเซียม 68.18 มิลลิกรัมต่อลิตร โดยให้สารละลายแก่พืชทุก 2 วัน ปริมาณ 500 มิลลิลิตรต่อต้นตลอดการทดลอง วางแผนการทดลองแบบสุ่มสมบูรณ์ (Completely Randomized Design, CRD) จำนวน 5 กรรมวิธี 4 ซ้ำต่อกรรมวิธี

3.4 บันทึกผลการทดลอง

บันทึกผลการทดลอง เช่นเดียวกับ การทดลองที่ 1

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright © by Chiang Mai University
All rights reserved